

Hieronder de antwoorden op de vragen die gesteld zijn tijdens de commissie Samenleving

Als gemeente kunnen we niet eisen dat ondernemers het afval op een bepaalde manier inzamelen, dit is wettelijk vastgelegd. De inzameling en verwerking van bedrijfsafval is een privaatrechtelijke aangelegenheid en kan daarom niet verplicht worden gesteld. Hierdoor is de invloed van de gemeente beperkt. We laten de verordening in zijn geheel opnieuw vaststellen omdat er zo veel veranderd is en ook artikelen qua plaats verschoven zijn. Het is hierdoor totaal niet meer overzichtelijk, daarom hebben we geen was-woordt lijst opgesteld. De belangrijkste wijzigingen hebben we in het raadsvoorstel toegelicht.

Vraag:

Vraag over artikel 19a Kadavers en gezelschapsdieren, is het toegestaan om gezelschapsdieren te begraven in eigen tuin. In de commissievergadering is het antwoord ook gegeven.

Antwoord:

Het is inderdaad toegestaan om gezelschapsdieren in de eigen tuin te begraven. In artikel 19a wordt de inzameling van kadavers en dode gezelschapsdieren geregeld. De ingezamelde kadavers en dode gezelschapsdieren worden bewaard op de milieustraat en daarna wordt het voor verwerking overgedragen aan het aangewezen bedrijf Rendac Son B.V. Indien huisdier (gezelschapsdier) eigenaren wensen op een andere manier om te gaan met hun dode huisdier, staat in artikel 19a lid 6 beschreven op welke manier dat kan.

Vraag:

Wat staat er in hoofdstuk 3 over bedrijfsafval? Wat is het verschil tussen bedrijfsafval en huishoudelijk afval?

Antwoord:

In de verordening staat beschreven welke nadere regels het college kan stellen aan bedrijfsafvalstoffen, deze regels gaan over de inzameling in de openbare ruimte. Het wegbrengen en verwerken van bedrijfsafval is de verantwoordelijkheid van de ondernemers zelf. Dit is wettelijk vastgelegd, huishoudelijk afval mag niet gemengd worden met bedrijfsafval. De inzameling van huishoudelijk afval is een publieke taak.

Klein chemisch afval (gevaarlijke stoffen) en elektronische apparaten kunnen zowel bestanddelen van bedrijfsafvalstoffen als huishoudelijke afvalstoffen zijn.

De toelichting van de VNG op hoofdstuk 3:

- Artikel 11:
De inzameldienst kan ook bepaalde bestanddelen van bedrijfsafvalstoffen inzamelen. Anders dan bij huishoudelijke afvalstoffen geldt voor bedrijfsafvalstoffen echter geen zorgplicht voor de gemeente. Inzameling van bedrijfsafvalstoffen door de inzameldienst is daarom een

daarvan te onderscheiden activiteit waarbij de inzameldienst tegen vergoeding afval inzamelt bij bedrijven. In de praktijk gaat het daarbij veelal om afval uit de KWD-sector of bouw- en sloopafval (voor zover dit niet wordt gerekend tot het huishoudelijk afval).

- Artikel 12:
Alleen die bedrijven die betalen voor de gemeentelijke inzamelvoorzieningen mogen hun bedrijfsafvalstoffen aanbieden aan de inzameldienst.
- Artikel 13:
Het college kan, net als bij huishoudelijke afvalstoffen, regels stellen over de wijze waarop de bedrijfsafvalstoffen ter inzameling moeten worden aangeboden. (...) Het is dus mogelijk om in het belang van het milieu bepaalde dagen te kunnen aanwijzen waarop bedrijfsafvalstoffen mogen worden ingezameld. Bijvoorbeeld ter beperking of voorkoming van geluidhinder of aanzuigende werking of om ritten zoveel mogelijk te combineren. Dit artikel kan met name van belang zijn voor de inzameling van bedrijfsafvalstoffen in een (historisch) centrum. Uiteraard kunnen deze regels gelden voor alle betrokken inzamelaars die bedrijfsafvalstoffen ophalen.

Vraag:

Waarom ontbreken (afgedankte) elektrische, elektronische apparatuur (AEEA) en klein chemisch afval (KCA) in artikel 7, wat is de toelichting daarvan?

Antwoord:

De VNG heeft er bewust voor gekozen om in artikel 7 slechts een basisset van bestanddelen van huishoudelijke afvalstoffen op te nemen, omdat de inzameling van AEEA en KCA al landelijk zijn geregeld via de Uitgebreide Producentenverantwoordelijkheid (UPV), zijn deze niet meer opgenomen in de modelverordening Afvalstoffen 2021. De VNG wil zo voorkomen dat gemeentelijke bepalingen dubbel lopen met Rijksregels of een andere uitvoeringsplicht suggereren dan feitelijk bestaat. Gemeenten hebben geen afzonderlijke inzamelplicht meer voor deze apparaten via hun inzameldienst (zoals huis-aan-huis of ondergrondse containers). Gemeenten moeten slechts zorgen voor inlevermogelijkheden. Bijvoorbeeld via milieustraten of wijkdepots, maar de inzameling is een open systeem, dus niet exclusief gemeentelijk. Daardoor zijn er nu veel particuliere inzamelpunten (bij supermarkten, bouwmarkten, elektronica-zaken, Blokker, MediaMarkt, etc.), naast de gemeentelijke milieustraten.